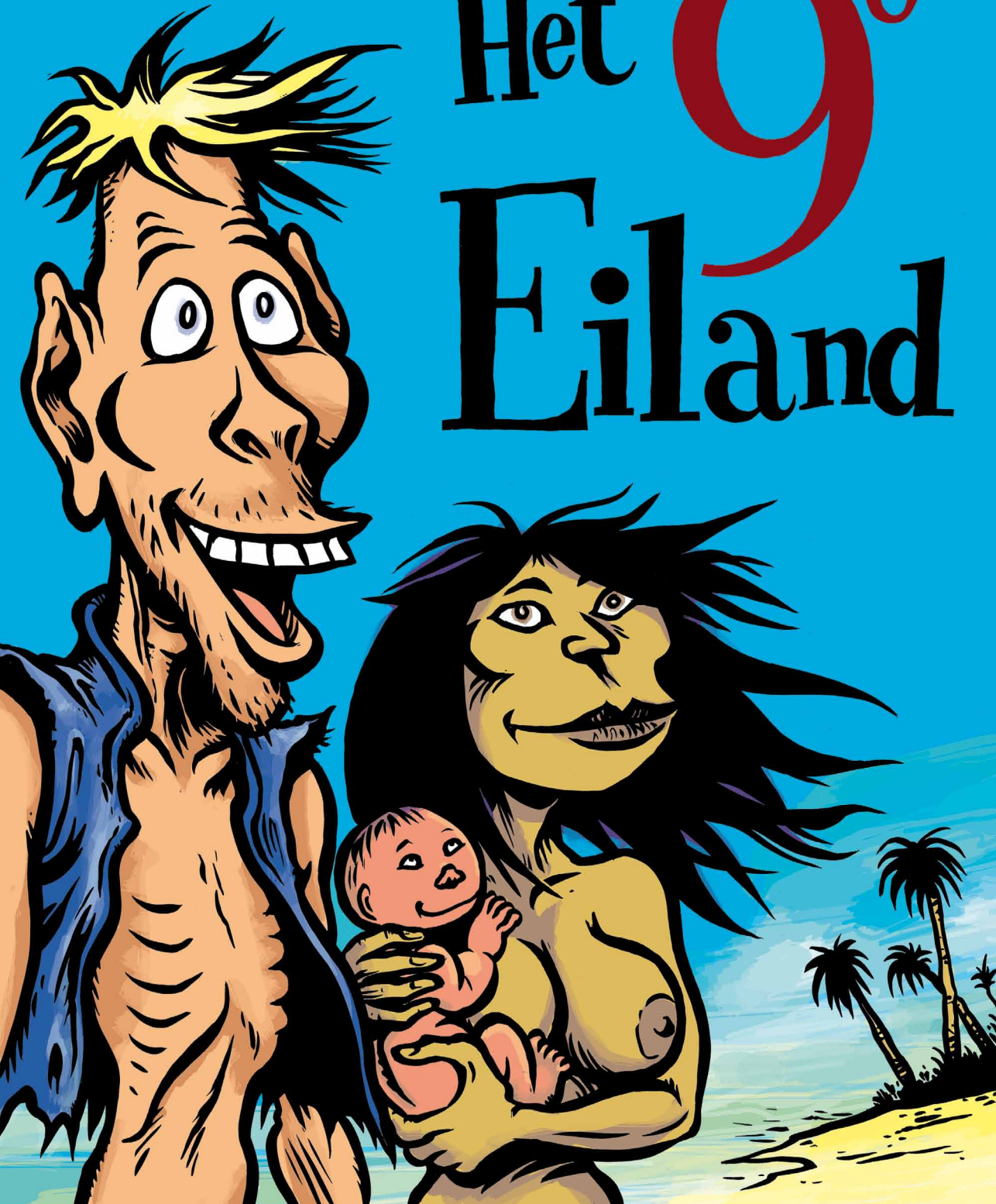

Marcel Ruijters

Het 9^e
Eiland

WE HEBBEN
HET GEHAALD!!

Wat een strijd om te
overleven. Maar vanaf nu wordt
het een kwestie van de tijd te
doden, tot dat we gered worden...

Wat een geluk dat we
deze kist met strips
hebben meegenomen

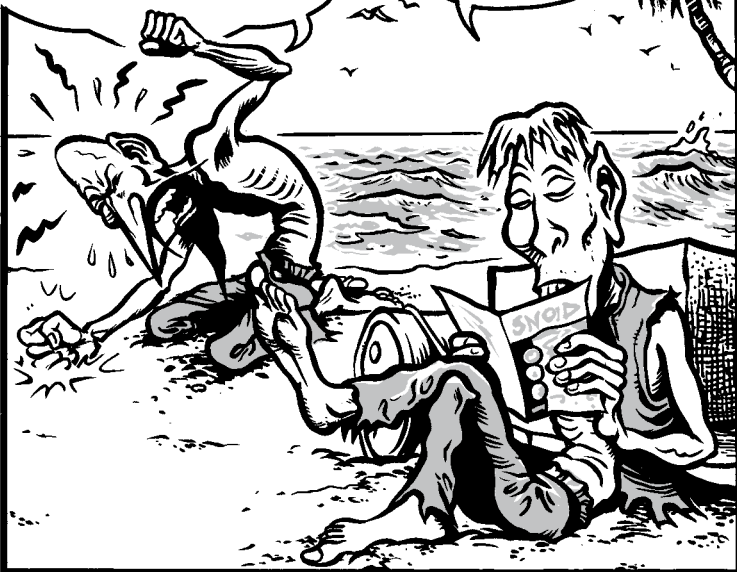
Ach, hou je
kop!

Gedurende deze
beproeving heb ik dankzij
deze strips mijn ver-
stand weten te
bewaren!

Waarom hebben we ook niet de kist met beschuit meegenomen? Of die met de drank? ARGH!

Strips zijn toch zo spannend!

... En het is niet alleen de synergie tussen woord en beeld, maar ook de visuele ordening. Het oog wordt van plaatje naar plaatje geleid, als een tocht van eiland naar eiland.

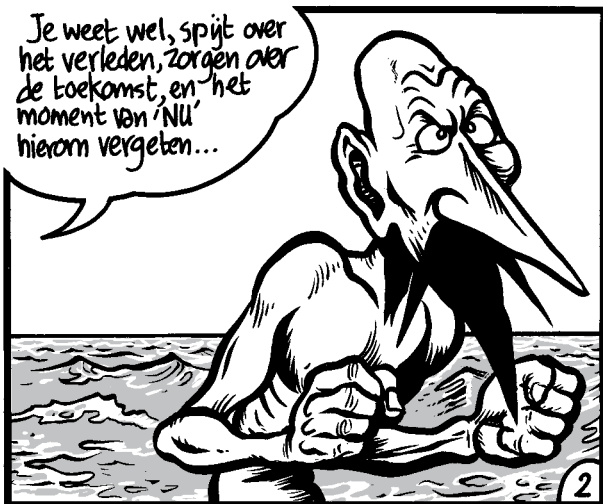
Vaak neemt men aan dat animatie een trede hoger staat op de ladder naar realisme, maar het is juist de SUGGESTIE van beweging en dus ook tijdsverloop, die de essentie van het medium behelst!

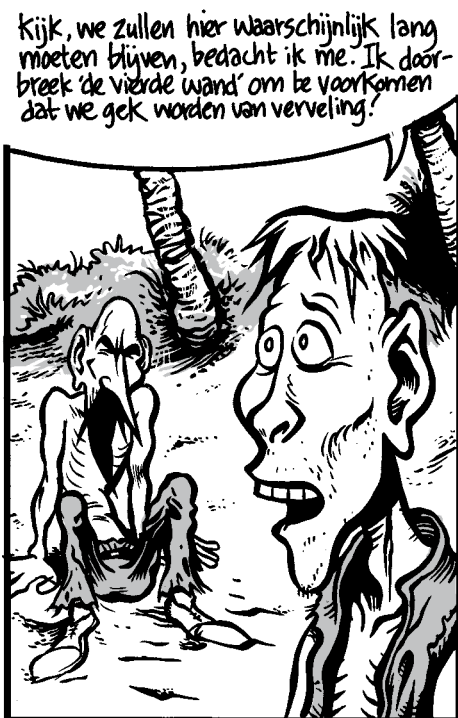

Zoals bij elk boek lees je een strip in je eigen tempo, maar juist dit van plaatje naar plaatje gaan past bij onze non-lineaire wijze van denken.

Je weet wel, spijt over het verleden, zorgen over de toekomst, en het moment van 'NU' hierom vergeten...

Het is zelfs zo dat stripfiguren bij uitstek de vierde wand weten te doorbreken met slechts enkele eenvoudige lijnen...

Hou OP! Ik begin me al bekeken te voelen, en dan niet door een onzichtbare lezer, maar eerder door een kannibalenstam.

Ach welnee. Dit is toch een onbewoond eiland? Bovendien bestaan er geen kannibalen meer.

Nou, geweldig. We zitten hier veilig en ik moet voor eeuwig jouw gezwam blijven aanhoren.

Hmpf.

Ha, ik zou er niets op tegen hebben als hier wat wilde wijven met dikke tieten rondliepen, klaar om hun genen wat aan te vullen...

Tja, wie wel?

Maar dat gaat natuurlijk niet gebeuren...

Kreun.

Zeg dat wel.

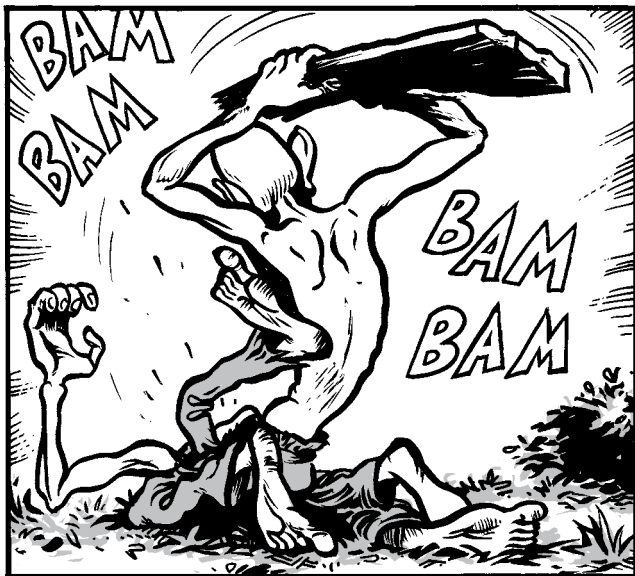
Zonder deze knollen waren we vast tot kannibalisme vervallen...

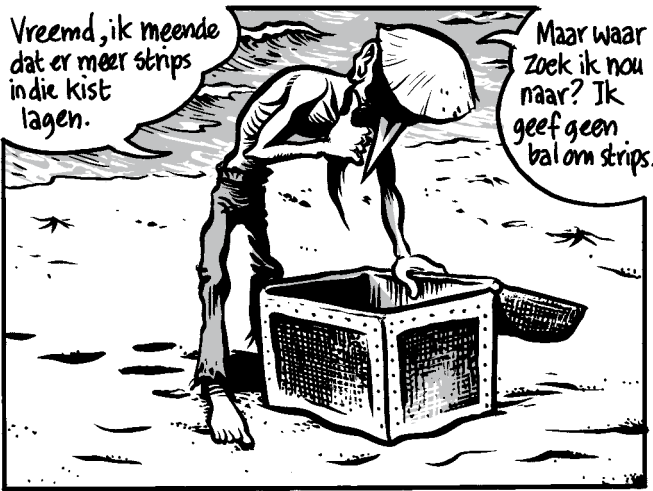
Kijk eens! Ik heb wat tekstbordjes gemaakt, om het tijdsverloop te onderstrepen in het verhaal over hoe wij op een tropisch eiland aanspoelden

Eén van ons, in elk geval.

Dat was nou echt niet nodig.

Misschien had ik haar niet moeten vertellen dat jij me in elkaar geslagen hebt.

Lul! Je hebt zeker alles gedaan om de taalbarrière te doorbreken!

Nou, euh...

Wacht effe. Zijn er nog meer wilde wijven op dit eiland? Met dikke tieten?

Niet dat ik weet.

Ach verdomme.

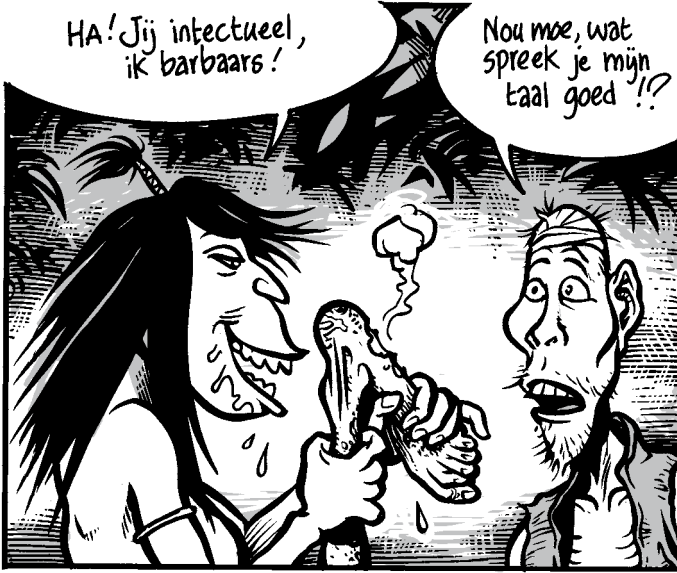
URRGH...

Dood. Voor heel even waren we met zijn drieën...

Zucht.

Lees het vervolg in:

Vanaf 7 september overal te koop
Paperback, 208 pag. zwart-wit
ISBN 978-90-8988-126-2 | € 19,95

